

fa arribar el gir setmanal, en aquest sol aspecte, de vuit a deu mil duros, — vé del Pallars, de la Cerdanya i també de Castella i Extremadura, segons les èpoques de l'any. Ordinàriament és venut a gent de la comarca i d'altres properes per a matar. Aquest és l'anomenat tipus de carnisser. I hi ha també el bestiar de recria, que es compra de menut per a revendre'l després, un cop engreixat.

Els preus són si fa no fa els mateixos del mercat de Barcelona i les vendes és costum de fer-les a terminis; però, com tots els tractes que es fan els dijous a Granollers, la paraula del comprador, com la del venedor, tenen la mateixa força d'una escriptura notarial.

Remarquem que per la molta importància d'aquest mercat, actualment a Granollers no hi ha corrals, el que indubtablement el perjudica, ja que el bestiar ha de venir directament del seu lloc d'origen a la plaça, sense que abans pugui reposar sisquera fos una nit en corrals fets a propòsit.

Potser també caldria estudiar la forma de que les transaccions es podessin fer a cobert, per a així assegurar el mercat fins i tot en dies de pluja.

CÀBRUM I CAVALLAR

El mercat de bestiar càbrum el constitueixen el gran nombre de cabrits nascuts al Vallès i alguns que els porten de muntanya, així com les anomenades cabres murcianes. Els «Polls» i En Miquel Bou, mort aquest ara de poc, han estat durant molts anys el suport principal d'aquest mercat.

La venda de cavalls, abans es feia en les diades de les fires. Ara més modernament es fa tot l'any a les mateixes cases de pagès, vers on cada dijous veureu un seguit d'anar i venir els autos amb els tractants que de temps que no hi ha memòria es reuneixen al cafè de can Manel, presidits pel Peret Gitano i En Fleca de Sabadell, que han hereditat de llurs pares la supremàcia en aquest aspecte del nostre mercat.

Es curiós de fer constar que tot i la invasió de vehicles amb força motriu, el nombre de cavalls a la comarca ha augmentat i no poc.

AVIRAM I OUS

El mercat d'aviram i d'ous de Granollers ningú no ignora que té «fama mundial», com diríem si fessim prospectes de cinema.

Cada dijous s'arreglaren centenars de cistells amb pollastres i galls i gallines i amb gàbies i més gàbies de pollets i ànecs muts i que no ho són.

La raça d'aviram més corrent i típica del nostre mercat és la raça Prat degenerada. I se'n presenta molta d'altres classes, adquirida els dies abans en els mercats gironins i de Sant Celoni, que és venuda als marmanyers proveïdors del mercat de Barcelona, que se l'emporten en grossos camions carregats fins dalt de gàbies.

El mercat d'ous és abastit per les pageses de tota la comarca, que vénen a cents de tots els pobles amb cistells que sempre troben qui els hi compra als preus que poden i que mai no acorden amb el preu que han de pagar el moresc.

GENT DEL MERCAT

Els principals marmanyers del nostre mercat, dits així de memòria, són en Segarra i la Nena, de Sant Andreu; En Quimet, d'Horta; la Rossa, de Rubí, i En Pujol, En Marcet i En Patot, de Sant Cugat, que fa anys i anys que vénen, així com també vénen de la plana de Vic, En Freixenet, de Collsuspina; En Febrer, dels Hostalets; el Trempat, de Vic, i la Cerdà, En Padrós, el Tic i en Mas, de Tona.

Aquest és aquell home que fa cridar els porcs en posar-los o treure'ls de les gàbies.

Clixé Fort

